

גליון 9

דהיינו: כפי כמה שיש בידו יכולת, וכמה שיש בידו הבנה ודעה מה שצריך באמת לעשות בשבילך

"במה שמפיק טובתו"

דהיינו: במה שיעשה לך באמת טוב.

ובקיצור: שתהיה בטוח על שרוליק שלך, שיעשה כל מה שהוא יכול, וכל מה שהוא מבין בשבילך, באותו ענין שאתה בוטח בו!!

מוסיף הרב'ה:

'אבל העקר אשר בעבודו יהיה הבטחון מן הבוטח'

דהיינו: החלק המרכזי והחזק ביותר בבטחון על משהו

'ואם יפקד לא ימצא הבטחון'

שאם הוא לא יהיה או לא יהיה לאותו אדם בטחון בו

'הוא: שיהיה לבו בטוח במי שיבטח בו שיקים מה שאמר! ויעשה מה שערב!'

דהיינו: שתהיה בטוח בשרוליק שיעשה ויקיים מה שהוא הבטיח לך

'ויחשב עליו הטוב [גם] במה שלא התנה לו'

דהיינו: ששרוליק יחשוב לעשות לך טוב גם במה שהוא לא התנה אתך מראש שהוא יעשה עבורך

'ולא ערב עשוהו'

ולא קבל ערבות לעשות לך! גם את הדברים האלו:

'שיעשהו [ב]נדבה וחסד' - יעשה לך בתורת נדבה וחסד

זאת אומרת:

עיקר הבטחון של אדם בחברו הוא רק אם הוא יודע שחברו יעשה לו את הכי טוב שבעולם [עם כל המאמצים הנדרשים לכך]. וגם בדבר שהוא לא התחייב כלל לעשות לו, וכול דבר שיהיה לו בו אפשרות לעזור לו, הוא יעשה לו את זה, ועם כל הכוח ועם כל המוח!!

זהו! עד לכאן להיום!! הרב'ה לימד אותנו שהמושג בטחון הוא **'שלווה הנפש'** [שמגיעה בזכות מי שבטוחים בו]. ומה גורם באמת לבטוח בו? 1 : שאתה יודע שהוא יעשה בשבילך את הכי טוב שהוא יכול [וישקיע בזה את כל הכוח שלו, ואת כל המוח שלו]. 2 : שהוא ישקיע את כל מוחותיו גם בדברים שהוא לא התחייב לעשות לך - בכל דבר ודבר הוא ישקיע את כל מוחו ואת כל מוחו לעזור לך שיהיה לך הכי טוב, זהו הדבר שגורם באמת לבטחון!!! [נו, יש אחד כזה....?? יש רק אחד... טאטע!!]

שלום עליכם!!! נו, מה נשמע? האם הקב"ה כבר חייך אליכם היום הזה?? אז בא אני יגלה לכם סוד... אני דאיתי שהוא דווקא כן חייך אליכם... וזה היה חיוך כל כך יפה... כמה חבל שלא זכיתם לראות את זה! אוהו!!! איזה חיוך 'גישמאק' שזה היה!! כמה מתיקות היה בו!

איך שהוא אהב אותכם היו בבוקר! איך שהוא רצה כבר לתת לכם חיבוק!!

זה אפילו לא ניתן לתיאור - לראות אבא מסתכל על הבן שלו ופשוט רוצה לאכול אותו מרוב מתיקות....!

כן כן, זה מה שקרה לך - 'ויאלי' היום בבוקר. וגם קרה לי. ונכון! נכון שלא דאיתו את זה בעיניים, כי גם את הנשמה שלנו אנחנו לא רואים, ובכול אופן אתה רואה שאתה חי... רגע? איך אתה חי? יש עוד כמה אנשים כמוך עם גוף שלם ובכול אופן הם 'מתים' [בבית החיים]? מה ההבדל ביניכם??? התשובה פשוטה: לך יש רוח, ולא אין!!! רגע, אז איפה הרוח הזו?? זו התשובה: לא הכול רואים!! טוב בא נמשיך קצת עם בטחון!!!!

היום הרב'ה [החזה"ל] מתחיל את שער הבטחון!!

עד עכשיו למדנו את ההקדמה, היום אנחנו כבר מתחילים את כיתה א' - קומץ א קומץ ב, כן כן, מתחילים קצת ללמוד ביטחון, בא נראה:

אומר הרב'ה:

"אך מהות הבטחון היא מנוחת נפש הבוטח!!!"

הרב'ה בא לספר לך מהו בכלל המושג 'בטחון'!! אומר לך הרב'ה, אני יגיד לך מהו המושג של 'בטחון, בטחון פירושו: **'מנוחת נפש הבוטח!!!'** אם יש לך בטחון על 'שרוליק' זה אומר שיש לך ממנו מנוחת הנפש - זה ההגדרה של ביטחון - מנוחת הנפש מאותו אחד שאתה בוטח עליו!!

אבל הרב'ה מוסיף לנו עוד דבר, בא תראה [אל תרדם כאן, תקשיב לי טוב]:

'ושיהיה לבו סמוך על מי שבטח עליו'

דהיינו: שתהיה סמוך על אותו שרוליק שאתה בוטח עליו

'שיעשה הטוב והנמון לו בענין אשר יבטח עליו'

דהיינו: שהוא יעשה את הדבר הטוב והנמון במה שאתה צריך ובוטח עליו

'כפי יכלתו ודעתו'

מעניין בפרשה.

סולת סנח - איון 3.

{יא} ובני קרח לא מתו:

{מו} ושם בת אשר שרה:

יש מחלוקת מה היה עם בני קורח.

מי היתה באמת 'סרח בת אשר'? האם היא באמת היתה בתו האמיתית של 'אשר'?

בתרגום יונתן ובתרגום אונקלוס כתוב 'ושם בת אשר סרח' משמע שהיא היתה בתו ממש.

אבל כנראה שבדפוס של פעם זה לא היה כתוב כך בתרגום. כי 'הרמב"ן' ו'הדעת זקנים' ו'החזקוני' כותבים שהתרגום אונקלוס מתרגם שסרח לא היתה הבת של אשר, אלא של אשתו של אשר [בת חורגת], והגירסא שלהם בתרגום היא: '**ושם בת איתת** [אשת] **אשר שרה**' [רמב"ן]. אז אם כן לפיהם היא הייתה בת של משהו אחר, ולא של אשר ממש.

אבל הדעת זקנים אומר שיייתכן שהיא באמת כן היתה בתו של אשר האמיתית.

ומהו יסוד המחלוקת ביניהם? קושיא שיש בפסוק! כי הרי יש כאן בעיה. התורה שינתה בפסוק הזה מכל הפסוקים. כי בכול הפסוקים התורה כתבה "בני בלע ארד ונעמן וכו'" בני יהודה ער ואונן וכו'" בני גלעד איעזר וכו'" ופה התורה הוסיפה מילה. התורה כתבה: "**ושם** בת אשר סרח". במקום לכתוב "בת אשר סרח" [כמו שנכתב אצל כולם בני בלע וכו' בני יהודה וכו'] כאן התורה הוסיפה את המילה "**ושם**" [ושם בת אשר סרח]. ומכוח הקושיא הזו ולכן פירש התרגום אונקלוס שהיא באמת לא היתה 'בת אשר', אלא זה רק היה **השם** שלה "**ושם**" בת אשר סרח'. כי כולם כינו אותה 'בת אשר' בגלל שהיא גדלה אצלו בבית, אבל באמת היא אל היתה בתו. [כך מבאר הדעת זקנים את התרגום].

אבל הדעת זקנים מוסיף שהאמת היא שלא צריך להגיע לזה וייתכן באמת שהיא היתה הבת האמיתית של אשר, ומה ששאלנו - למה הוסיפו את המילה 'ושם'? מתרץ הדעת זקנים: "**שהיה שמה ידוע ביותר בחסידות ובמעשים טובים כתוב עליה ושם**". דהיינו 'שם' הכוונה שהיה לה שם ידוע של צדיקה וחסדנית, אבל באמת היא הייתה בתו של אשר. שבת שלום!

רש"י: "הם היו בעצה תחלה [עם קרח]. ובשעת המחלוקת הרהרו תשובה בלבם לפיכך נתבצר להם מקום גבוה בגיהנם וישבו שם (סנהדרין קי.)"

רש"י מבאר א: הם בהתחלה היו עם קרח ולאחמ"כ הם עברו למשה. ב: שהם כן נבלעו באדמה אלא שנעשה להם נס ונתבצר להם מקום גבוה ונשארו בו

תרגום יונתן: ו'בני דקרח לא הוו בעיטתא דאבוהון ואילו בטר אולפנא דמשה נביא לא מיתו במותנא ולא לקו ביקידתא ולא טמעו בבליעת ארעא:"

תרגום לעברית: 'ובני קרח לא היו בעצת אביהם והלכו אחר תלמודו של משה הנביא, לא מתו ולא לקו באש ולא שקעו בבליעת הארץ'

וגם בתרגום ירושלמי משמע כך: "ובנוי דקרח על דלא הוו בעצתיה דאבוהון לא מיתו" – משמע שלא היו כלל בעצתו.

משמע, א: שהם מהתחלה לא היו עם קרח אל עם משה. ב: שהם בכלל לא נכנסו לאדמה.

{כג} בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפנה משפחת הפוני:

למה 'יששכר' נקרא יששכר? אז בתורה בחומש בראשית כבר כתוב "שכר שכרתיך בדודאי בני", אבל האור החיים מביא כמן רמז נפלא

אומר האור החיים: "ל[פי] מה שקד[ו]ם [וידוע] לנו כי יששכר הוא 'בן תורה', רמזה התורה בשם זה של **יששכר** כי דוקא זה **ישנו לשכר**, וכל חוץ ממנו מה יתרון לאדם בכל עמלו" דהיינו: יששכר נקרא יששכר בגלל שפירושו: 'יש שכר'. יש שכר למי שהוא בן תורה אבל מי שלא בן תורה, אז הוא סתם משקיע כוח ואנרגיה בשביל שבעים שנה בלבד...!